

[Forsvarsministeren.]

meget vanskeligt lader sig gøre; jeg synes, det skal føjes til. Jeg har nemlig selv aflagt besøg derude på et så tidligt tidspunkt, at den indflytning, vi har set, kun var startet, og der var allerede da sket betydeligt hærværk, forårsaget af mange forskellige, men ikke af dem, der boede derude.

Det, jeg vil hen til, er, at der er så mange nuancer i dette store — undskyld, jeg gentager det — arvede problem, at det ikke kan gøres op på en yderst forenklet måde, men at vi må nå hen til en så fornuftig fremgangsmåde som muligt, og jeg mener, at det, vi allerførst må have med, for at det skal lykkes, er sund fornuft. Det har vi måske ikke formået, men det er det, vi tilstræber.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Robert Christensen* til undervisningsministeren:

„Mener ministeren, at 5 øre pr. km er en passende godtgørelse for befordring med eget befordringsmiddel, når lærlinge søger lærlingskoler?“

Skriftlig begrundelse.

Når lærlinge bruger offentlige befordringsmidler til lærlingskoler, betaler det offentlige udgiften. Det kan godt tænkes, at mange ville bruge eget befordringsmiddel og derved opnå en hurtigere befordring, uden at det bliver dyrere for det offentlige, hvis befordringsgodtgørelsen blev mere rimelig.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg kan besvare det af hr. Robert Christensen stillede spørgsmål benægtende. Jeg finder ikke, at den nuværende befordringsgodtgørelse for lærlinge er rimelig.

Reglerne er udstedt med hjemmel i lov nr. 191 af 4. juni 1964 om godkendelse af handelsskoler, tekniske skoler samt maskinmester- og maskinistiskoler og tilskud m. v. til disse skoler, og satsen 5 øre pr. km gælder også på gymnasie- og studenterkursusområdet efter et cirkulære fra 1967.

Den 17. september 1971 har undervisningsministeriet imidlertid udstedt en bekendtgørelse om befordringsgodtgørelse til visse grupper af uddannelsessøgende, bl. a. elever, der forbereder sig til studentereksa-

men på gymnasieskoler og studenterkurser, og efter denne bekendtgørelses § 5 er godtgørelsen ved anvendelse af eget befordringsmiddel lig DSBs takst for månedsabonnementskort til den pågældende for den omhandlede strækning. Det betyder dels en øjeblikkelig forbedring af godtgørelsen, dels er det en smidigere ordning, fordi godtgørelsen vil stige, når DSBs abonnementstakster forhøjes. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april og den 1. august 1972, forskelligt for forskellige elevgrupper, og godtgørelsen ydes af den amtskommune, hvor eleven har hjemme.

Disse nye regler omfatter ikke lærlinge, men jeg vil søge bevilling til at indføre lignende regler for disse, herunder samme sats for befordring med eget befordringsmiddel, altså DSBs abonnementstakst.

Robert Christensen: Jeg vil gerne takke ministeren for det overordentlig imødekommende svar på mit spørgsmål. Jeg er helt overbevist om, at vi kan skaffe nogle regler, sådan at disse unge mennesker får kortere befordringstid og undgår unødigt ventetid ved brug af offentlige befordringsmidler, og jeg tror, vi kan gøre det uden større udgifter for det offentlige.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): For en ordens skyld skal jeg sige, at jeg ikke er ganske overtydet om, at ordningen ikke vil koste penge, men jeg håber så, at hr. Robert Christensen vil være med til at forsøge at skaffe dem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lowzow* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren tage initiativet til at ændre sammensætningen af stipendienævnene i folkeskolen?“

Skriftlig begrundelse.

I folkeskolens stipendienævn er der normalt kun lærer- og elevrepræsentanter, og staten har påtalt, at Københavns skolevæsen har taget forældrerepræsentanter med. Da der har været fremført betænkeligheder ved, at umyndige har adgang til oplysninger, hvor der må kræves tavshedspligt, og da forældrene ikke er repræsenteret i nævnene, mener jeg, det ville være naturligt at